

“ Στο σημείο αυτό, ο κομμουνισμός θα μπορούσε να υπερκεράσει τον καπιταλισμό, υποστηρίζοντας την άποψη ότι, δεν αρκούν τα δικαιώματα και οι κατακτήσεις, είναι απαραίτητο να δοθεί προτεραιότητα στον πολιτισμό. Γιατί ο καπιταλισμός κατάφερε πάντα να επωφελείται από τις «υποχωρήσεις» που έκανε. Π.χ. το ότι έδωσε πολύ εκδημοκρατισμό, είχε σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία μιας νέας αγοράς, Έτσι, αν παλιά ο καπιταλισμός κέρδιζε πουλώντας ψωμί, παπούτσια ή ρούχα, τώρα κερδίζει περισσότερα πουλώντας βιβλία, κασέτες και βίντεο ”

ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗ 22/7/2011

Διάλογοι στο λυκαυγές της Νέας Εποχής

Γράφει ο **ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΝΙΟΣ**

Ακμαίος και δραστήριος και θαλερός, όπως πάντα, και σταθερά προσανατολισμένος στον πολιτισμό και στην ευγένεια με την οποία αντιμετωπίζει τους ανθρώπους, ο Πανίκος Παιονίδης, αυτή τη φορά, μαζεύει συνεντεύξεις που πήρε, κατά διαστήματα, από μεγάλες μορφές του πνεύματος, αλλά και ιδεολόγους που ουδέποτε κατέβασαν τη σημαία, σε ένα βιβλίο που δεν πρέπει να απουσιάζει από καμία Βιβλιοθήκη. Ή έστω, από τις Βιβλιοθήκες συνειδητοποιημένων πολιτών που, εκτός των άλλων, κατάφεραν, έστω και αργά, να δραστηρευτούν από δόγματα κάθε είδους, και ακολούθησαν τον σαγηνευτικό, παρότι δύσκολο, δρόμο της προσωπικής ελευθερίας. Αυτής της ελευθερίας που σου επιτρέπει, όταν χρειαστεί, να εκτιναχτείς ακόμα και στο περιθώριο των σελίδων, εκεί όπου, κατά την άποψή μου, γράφεται η πραγματική Ιστορία.

Μίκης Θεοδωράκης, Έλλη Παππά, Ιάκωβος Καμπανέλλης, Νικηφόρος Βρεττάκος, Κώστας Γαβράς, Γιάννης Λεύκης, Ελένη Αρβελέρ, Κώστας Μόντης, Γιώργος Φιλίππου, Θεόδωρος Στυλιανού, Λίνα Σολομωνίδου, Ιάννης Ξενάκης, Κώστας Αξελός, Φρίντριχ Ντίρενμαντ, Έντουαρτ Σεβαρντάτζε, Βασίλης Βασιλικός, Μιχάλης Χριστοδουλίδης φιλοξενούνται σε αυτή τη συλλογή-κόσμημα, σκορπώντας στον αναγνώστη λογοτεχνική απόλαυση. Για να γίνει, όμως, κάτι τέτοιο, απαιτήθηκε να επιστρατεύσει όλα τα μυστικά της τέχνης της συνέντευξης ο Πανίκος Παιονίδης ο οποίος, χάρη στις οξυδερκείς και περιεκτικές ερωτήσεις του, έβγαλε από τα μύχια των συνομιλητών του ό,τι ομορφότερο υπήρχε και υπάρχει. Πρόκειται, στην πραγματικότητα, για συνεντεύξεις που σπινθηροβολούν. Χαίρεσαι το διάλογο ανάμεσα, διακρίνεις την ξεχωριστή στόφα των συνεντευξιαζομένων και τη μεγαλοσύνη τους αφού, στο λεξιλόγιό τους δεν υπάρχει ο ρεβανσισμός, παρά μόνο η αντίληψη για

κατανόηση, συναδέλφωση, αγάπη και, πρωτίστως, ειρήνη. Όταν, λοιπόν, ογκόλιθοι όπως ο Θεοδωράκης και η Παππά στεγάζονται κάτω από τις ίδιες σελίδες με τον φίλο μου τον Θεόδωρο Στυλιανού, έντιμο ιδεαλιστή, ποιητή και άνθρωπο, το αποτέλεσμα είναι συναρπαστικό. Και, για να πω την αλήθεια, επέστρεψα αρκετές φορές, ειδικά σε όσα λένε η Έλλη Παππά και η Λίνα Σολομωνίδου, προκειμένου να νιώσω περισσότερο, και πιο έντονα, την ακτινοβολία των λέξεων. Ένα ευχαριστώ, από τα βάθη της καρδιάς, στον ανεξάντλητο και ξέγαιλο από εμπνεύσεις Πανίκο Παιονίδη που, και αυτή τη φορά, στέκει με πείσμα απέναντι στην πνευματική ρηχότητα που απειλεί να μας ισοπεδώσει. Έλλη Παππά: «Η Αριστερά της Ελλάδας πρώτον, ήταν πάντα αγράμματη. Δεύτερον, ήταν πάντα αλαζονική. Έτσι και γίνεις κομμουνιστής τα ξέρεις όλα, και τα κάνεις όλα, μπορείς να κάνεις τα πάντα. Το «μότο» του Ζαχαριάδη ήταν «για τον

κομμουνιστή δεν υπάρχουν κάρτα άπαρτα». Έπειτα, πάσχει από τη σύγχυση μεταξύ στρατηγικών στόχων και τακτικής. Π.χ. ξεκίνησε ο Ζαχαριάδης τον εμφύλιο πόλεμο, ως σοσιαλιστική επανάσταση. Κι απομονώθηκαν το ΚΚΕ κι ο Δημοκρατικός Στρατός απ' όλες τις εφεδρείες τις κοινωνικές. Ξαφνικά διαλύθηκαν οι εαμικές οργανώσεις, δεν χρειάζονταν πλέον, δεν υπήρχαν παρά μόνο οι δυνάμεις του σοσιαλισμού, που έπρεπε να προχωρήσουν μόνες τους. Ιδού το αποτέλεσμα. Αυτή, όμως, η αντίληψη πέρασε και έμεινε στην Κομμουνιστική Αριστερά από τότε».

*Η Εταιρεία Λογοτεχνών Λεμεσού «Βασίλης Μιχαηλίδης», οι Εκδόσεις Αφή και το Κοινοτικό Συμβούλιο Βάσας Κοιλανίου, σας προσκαλούν στην παρουσίαση του βιβλίου του Πανίκου Παιονίδη «Διάλογοι. Στο λυκαυγές της Νέας Εποχής». Βάσα Κοιλανίου. Κυριακή, 24 Ιουλίου, στις 6.00μ.μ., στο Μουσείο Εκπαίδευσης.

Κη1.32